

Intimiteit

Frits
Turing

Intimiteit

Frits Turing

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ

Colofon

Eerste uitgave: februari 2022
Frits Turing

Uitgeverij Vogelvrij
Redactie: Machteld Stiling
Correctie: Janke Scharff
Omslagontwerp: Jesse Jeroen Unlimited
Opmaak: Arjen Broeze, Kingfisher Design

ISBN E-boek: 978-90-8305-588-6
ISBN Paperback: 978-90-8321-579-2

© 2022 Uitgeverij Vogelvrij. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).

© 2022 Uitgeverij Vogelvrij. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior permission in writing from the proprietor(s).

1.

Een bar in de stad. Het is de bar van een hotel in het centrum die gebruikt wordt als ontmoetingsplaats voor een bepaald soort mensen. Het zijn mannen en vrouwen die niet jong meer zijn, maar ook niet oud. Mannen en vrouwen die niet in een schreeuwerig en zweterig café willen staan. Die ergens willen zijn waar genoeg plaats is om rustig te zitten en waar je een gesprek kunt voeren. Waar je kennis met elkaar kunt maken. Vaak met het oog op een bepaalde vorm van intimiteit.

Een gewone man, echt iemand die je een gewone man zou kunnen noemen, staat te praten met een mooi meisje dat op een barkruk zit en veel jonger en aantrekkelijker is dan hij. Ze toont haar benen en haar decolleté, en ze lacht om zijn grapjes.

Een vrouw die ongeveer dezelfde leeftijd heeft als de man, staat een paar meter verderop met wat andere vrouwen en kijkt zonder gêne naar het tafereel. Hij ziet dat ze kijkt, maar negeert haar.

Dan staat het meisje op en loopt weg. Ze laat haar tasje staan.

De vrouw komt een paar passen dichterbij. 'Het is een professional.'

'Wat geeft je het gevoel dat ik dat niet weet?'

'Zo zag het eruit.'

'Ik weet het. Ze zit te wachten op een klant. Hij is laat. We raakten even aan de praat.'

'Ik ken jou.'

'Ik ken jou ook.'

'Van hier. Je komt hier vaker.'

'Ja. Jij ook.'

'Als haar klant er is, kom je met mij praten. Ik heb geen zin meer in die wijven.'

'Vriendinnen van je?'

'Zoiets.'

'Misschien komt de klant wel niet.'

'Ga je dan met haar mee?'

'Waarnaartoe?'

'Geen idee. Waar gaat dat soort meisjes naartoe? Een hotelkamer, denk ik. Of je neemt haar mee naar huis. Als je niet getrouwd bent.'

'Ik ben niet getrouwd.'

'Niet meer of nooit geweest?'

'Waarom wil je zo veel weten?'

'Je hoeft het niet te vertellen.'

'Ik ben nooit getrouwd geweest. Jij?'

'Ik wel ja. Stelde uiteindelijk niet veel voor.'

'Nu zielig alleen?'

'Yep.'

'Op jacht naar troost.'

'Bingo.'

'En je dacht dat ik daar wel geschikt voor zou zijn?'

'Ik moet gokken. Je kunt het niet aan de buitenkant zien.'

'Nee?'

'Nee. Onbetrouwbaar oordeel. Je vergist je vaker dan dat je goed zit.'

'Jij.'

'Jij niet?'

'Meestal niet nee. Mijn intuïtie functioneert niet slecht.'

'Wat zegt je intuïtie over mij?'

'Oppassen. Linke soep.'

'Goeie intuïtie.'

Ze zwijgen even. 'Ik wacht het nog even af. Minuut of tien. En dan laat ik je,' zegt zij. 'Dan ga ik maar naar huis. Weinig te doen hier vanavond.' En ze gaat terug naar haar plek.

Hij kijkt haar even na en wacht tot het meisje terug is.

Zij begroet in haar loop terug een man die net binnengekomen is en zijn jas heeft aangehouden. Ze zegt iets tegen hem en komt dan naar haar kruk teruggelopen. 'De barman kent me. Mocht je een keer in contact met me willen komen... Het was een leuk gesprek. Nog een fijne avond.' Ze glimlacht, pakt haar tasje en gaat.

De man verderop slaat een arm om haar middel en begeleidt haar naar buiten.

De vrouw verderop lacht even en komt weer naar hem toe. 'Hou je van jong?'

'Niet per se.'

'Ik ben tweeënveertig. En jij?'

'Net veertig geworden.'

'Kijken of we iets voor elkaar zijn? Voor een keertje, bedoel ik.'

'Kan ik nog weg?'

Hij grijnst.
'Nee. Niet echt. Dat wil je ook niet. Bestel maar een gin-tonic voor me. En iets voor jezelf. Jij bestelt, ik betaal.'

Hij knikt en laat even zijn blik langs haar lichaam glijden.

Ze ziet het. 'En?' vraagt ze. 'Goedgekeurd?'

'Gin-tonic dus,' zegt hij. Hij draait zich om en wenkt de barman.

2.

De modern ingerichte zitkamer van een penthouse in de stad. Skyline op de achtergrond, achter ramen die gesloten kunnen worden met zware gordijnen. Er staat een ruime bank. Aan de zijkant dichtgeschoven kasten. Op de vloer een groot hoogpolig kleed. Strak, geen rotzooi, geen boekenkasten Verderop een half openstaande deur naar de gang en een gesloten deur naar waar waarschijnlijk de slaapkamer is. Het is nacht. En donker. De gordijnen zijn open, buiten schijnen de lichten van de stad.

Er klinkt een geluid in de gang. De buitendeur wordt geopend en er komen mensen binnen. De man en de vrouw zo te horen aan de stemmen. We horen gestommel en gelach. Dan gaat het licht aan. Een bundel valt door de openstaande deur de zitkamer binnen.

Even gebeurt er iets in die gang. Ze zijn daar nog. Dan stappen ze de kamer binnen. Zij ontsteekt alle lichten met één knop en draait meteen alles naar zacht.

‘Wil je eerst nog wat drinken?’

‘Ja prima.’

‘Wat wil je?’

‘Wat je hebt.’

‘Niet moeilijk doen. Zeg nou gewoon wat je wilt.’

‘Wijn. Of iets anders. Het maakt me niet uit.’

'Wijn. Witte wijn dan. Oké.' Ze pakt een minuscule afstandsbediening en zet muziek aan. Funky lounge-sfeer. Eerst hard, ze klikt hem naar zachter. Ze loopt naar de ijskast.

'Strak appartement.'

'Ik hou niet van rotzooi.'

'Beetje steriel misschien.'

'Het is zoals ik het hebben wil.' Ze pakt een fles wijn uit de deur van de ijskast en twee glazen uit een kastje. 'De avond is van ons.' Ze grijnst.

Hij ook.

Even later wil ze hem van zijn broek ontdoen, terwijl ze gulzig uit haar glas drinkt.

'Wacht even, wacht even.'

'Wat?'

'Ik moet nog even naar de wc. Sorry.' Hij lacht een beetje. 'Waar is dat?'

'In de gang. Of in de badkamer.' Ze wijst naar de dichte deur.

'Ik ben zo terug.' Hij loopt de gang in.

'Trut.' Zij zegt het zacht, lacht om zichzelf. Ze is duidelijk een beetje dronken. 'Het zal mij benieuwen.' Dan roept ze het achter hem aan: 'Het zal mij benieuwen.'

'Wat zei je?' Hij staat te plassen met de deuren open.

'Ik zei: het zal mij benieuwen.'

'Wat zal jou benieuwen?'

'Jij zal mij benieuwen.'

Daar komt geen antwoord op. Ze gaat op de bank zitten en wacht. Dan opeens komt ze op een idee. Ze zet haar glas weg, gaat snel staan, tast gehaast onder haar jurk, trekt haar slipje uit

en gooit dat achter de bank. Ze gaat in een wat overdreven verleidelijke houding weer zitten. Humor?

Dan klinkt het doortrekken van de wc en verschijnt hij in de deuropening. Hij kijkt naar haar, ziet hoe ze erbij zit, maar reageert er niet op. Hij loopt naar het grote raam en kijkt naar buiten. 'Link toch, die stadsbussen?'

'Wat? Waar heb je het over?'

'Het probleem is, die chauffeurs kennen die stoplichten en weten precies wanneer het groen wordt. Ze geven een paar seconden daarvoor al gas.'

'Waar heb je het in godsnaam over?'

'De taxi zat er bijna tegen aan. Zag je dat niet?'

'Nee.'

'We waren bijna dood.'

'Niks van gemerkt. Hoe dan ook, we leven nog.'

'Wat een uitzicht.' Hij staat met zijn rug naar haar toe.

Zij spreidt haar benen in zijn richting en trekt ze een beetje omhoog, zodat ze zich aan hem aanbiedt. 'Mooi hè?'

Hij blijft met zijn rug naar haar toe staan. 'Schitterend.'

'Nou nou.' Ze sluit haar benen weer, pakt haar glas en neemt een flinke slok.

Hij draait zich om. 'Wat? Wat nou nou?'

'Niks. Het zal mij benieuwen. Ik verwacht er maar niet al te veel van.'

'Nou nou.'

Ze kijken elkaar aan.

'Ik heb je meegenomen voor seks,' zegt zij.

'Dat geloof ik niet. Maar oké. Is dat daar de slaapkamer?' Hij loopt naar de dichte deur.

'Kom op dan.'

3.

De slaapkamer. Het is nacht. De gordijnen zijn halfopen. De lichten van de stad nog steeds in de verte en dichterbij. Hij ligt in bed met een glas wijn, half onder een wat rommelig dun dekbed. De vrouw heeft iets aangedaan. Een zijden ochtendjas. Ze zit op de kleine bank zonder rugleuning die aan het voeteneind van het bed staat. Ook met een glas wijn. Een bloot been steekt uit. Ze kijken elkaar even in stilte aan, om vervolgens weer weg te kijken.

‘Was dit een succes?’ Ze kijkt naar buiten. Alsof ze alweer ver weg is. ‘Ik bedoel, gaan we ons deze nacht voor altijd herinneren? Niet toch? Nee. Eigenlijk is het een beetje zielig allemaal. Hoe dit allemaal gaat. Ik ga eerst mijn uiterste best doen er enigszins beschaafd maar toch zo geil mogelijk uit te zien, ga uit met vrouwen die ik vriendinnen noem maar die ik eigenlijk gebruik omdat ik niet alleen op pad durf te gaan, dan zie ik jou daar met dat meisje. Dat wordt niks, denk ik, ik maak contact, het meisje vertrekt, we drinken een paar gin-tonics, jij gaat vreselijk je best staan doen om indruk op me te maken, met opschepperij waarvan je niet weet dat het opschepperij is en grapjes die eigenlijk helemaal geen grapjes zijn maar meer een soort codezinnnetjes waar ik braaf om lach. Ik hoor aan de toon en de timing dat het als humor bedoeld is

en ik lach erom. Om jou zelfvertrouwen te geven. Om je aan te geven dat ik eventueel bereid ben later op de avond mijn benen voor je te spreiden of beter nog: op handen en voeten mijn reet ter beschikking te stellen. Dat is lekkerder voor je toch? Dan zie je m'n gezicht niet, dan ben ik geen persoon meer maar een soort abstractie van het verschijnsel vrouw. En daar kun je dan al je fantasieën op loslaten. Heb je iets nodig om klaar te komen? Een gedachte? Een beeld? Ben jij dan even een grote neger en ik een schoolmeisje van dertien? Of ben ik de buurvrouw en ben jij een heel rugbyteam? Of ben je mij? Dat kan ook. Zou je mij willen zijn? Zou je je willen overgeven aan de brute lust van een groot en harig beest?

'Ben je dronken?'

'Ja. Maakt dat iets uit?'

'Wilde je iets vragen of mededelen?'

'Goeie vraag.'

'Ik zal er eens over nadenken. Morgen of zo. Ik zal eens denken wat ik zou willen zijn of wat ik zou willen denken.'

'Je bedoelt, je zal er eens over nadenken wat je mij wilt vertellen en wat niet? Zo is het toch? We denken allebei steeds allerlei dingen over elkaar die we niet zeggen. Over lichaamsgeuren, scheve tanden, foute teksten en vetkwabben. Of niet soms?'

'Stonk ik of zo?'

'Heb ik niet op gelet. Vast wel.'

Hij zwijgt, glimlacht en drinkt.

'Hoe dan ook, echt een succes was het niet, maar het was ook geen flop. Als het dat wel was

geweest, had ik niks meer gezegd en had ik je nu de deur al uitgewerkt. Nee, het was niet echt helemaal niks. Ik ben zelfs klaargekomen, of nou ja, half. Ik heb het wel zelf moeten doen, dat wel, ik heb mijn hand erbij moeten gebruiken, maar dat geeft niet. Klaarkomen is toch iets wat je alleen doet. Toen je me likte kwam ik half. Niet echt. Ik deed misschien wel alsof ik echt kwam en ik geloofde er zelf ook wel bijna in, maar ik kwam niet echt. Nee.'

'Want ik deed het niet goed, wil je zeggen? Ik denk dat het meer met drank te maken heeft.'

'Je deed het niet zo goed, nee. Ook niet heel erg slecht, ik bedoel, ik heb ze erger gehad, maar heel erg goed was het niet.'

'Wat deed ik niet goed?'

'Je luisterde niet naar me. Als je iemand wilt bevredigen, moet je goed luisteren. Je zintuigen gebruiken. Je was meer met jezelf bezig. Waarschijnlijk raakte je opgewonden van de gedachte dat je geweldig bezig was en dat je me helemaal van de wereld bracht, omdat je het zo geweldig deed. Sorry, dat was niet zo.' Ze zwijgt even.

'Er komt iets bij je naar boven.'

'Wat?'

'Boosheid. Je wilt me straffen voor iets wat ik niet gedaan heb.'

'En dan na afloop ook nog de psychiater uithangen. Ik heb geen geluk vanavond. Wil je nog wijn?'

'Beter maar van wel.'

Ze loopt naar de zitkamer. Vlak voordat ze

verdwijnt zegt ze: 'Vind je het vervelend dat ik dit allemaal zeg?'

'Doet dat er wat toe? Ben je bang dat je me kwetst? Zo kom je niet over.'

'Zeg gewoon of je het vervelend vindt.'

Hij geeft geen antwoord. En weg is ze.

'Nee,' roept hij. 'Ik vind het niet vervelend dat je al die dingen zegt.'

Ze komt even terug, stapt half de kamer weer in. 'Natuurlijk zeg je nee. Maar meen je dat ook? Ik denk van niet. Is toch niet leuk om te horen dat je niet zo'n goeie minnaar bent?'

'Dat heb je niet gezegd. En dat ben ik ook niet.'

'Nee?'

'Nee.'

Ze gaat weer, loopt door het appartement. De deur van de ijskast klinkt, dan gerinkel van flessen en de korte scherpe krak van een draaidop. Even later verschijnt ze weer in de deuropening. Met een nieuwe fles witte wijn. 'Andere vrouwen zeggen dat je geweldig bent in bed?'

'Soms wel. Het is een wisselwerking, zou je kunnen zeggen. En dat is het natuurlijk ook. Dat weet jij, dat weet ik, dat weet iedereen.'

Ze loopt naar hem toe en schenkt hem bij. 'We liegen er te veel over tegen elkaar.'

'Praat voor jezelf.'

'Sodemieter op.'

'Wat?'

'Jij zegt toch ook tegen vrouwen dat ze bepaalde dingen geweldig doen, om ze te

stimuleren er vooral mee door te gaan? Of niet soms? O, wat doe je dat lekker, o, wat kan je dat goed. Terwijl je ondertussen denkt: ik voel goddomme d'r tanden. Is niet goed. Nee, je vindt het heel erg als ik zeg dat je tegenvalt. Je gaat er nog weken over na lopen denken. Op straat en zo. Of raakt het je niet omdat je al de conclusie hebt getrokken dat ik gek ben en dat je me nooit meer wilt zien? Dat kan ook. Een agressief wijf dat je soms nog weleens tegenkomt, maar dan kijk je gewoon de andere kant op. Kan het jou schelen? Ik denk dat je denkt dat het niet voor niets is dat ik alleen woon. Dat is wat je net dacht. Toch?'

Hij lacht even.

'Een lachje. Wat zou dat betekenen? Dat ik het goed geraden heb? Of is het een teken dat je erboven staat, dat mijn beledigingen je niet raken?'

Hij zwijgt. Ze loopt naar haar eigen glas en schenkt ook dat bij. Flink vol.

'Ik weet niet wat dat lachje betekende. Het kwam vanzelf.' Hij drinkt.

'Vind je het lekker om me te likken? Of doe je het om iets te verdienen? Om daarna het recht te hebben op je eigen genot?'

'Ik denk er niet zo over na. Als je het niet erg vindt.'

'Dat geloof ik niet. Ik bedoel: op het moment zelf misschien niet, maar nu kan je erover nadenken. Nu kan je denken waarom je het doet. Uit liefde voor mij? Omdat je mij gelukkig wilt maken? We kennen elkaar nauwelijks. Waarom

zou je dat willen? Of ben je er zo een die met een moedercomplex op zijn rug rondloopt? Misschien moet je de ballen hebben om haar eens een keer klaar te likken. Dan ben je een vent.'

'Wow.'

'Mag ik dat niet zeggen?'

'Je mag alles, maar ik vind het nogal grof. *To put it mildly*. Je zegt onsmakelijke dingen.'

'Ik ben nogal grof ja. Onsmakelijk? Zou kunnen. Seks is sowieso onsmakelijk. Waarom zouden we dat niet kunnen bespreken? Er is niemand bij. We kennen elkaar nauwelijks. Straks ga je weg en zie ik je nooit meer. Of we komen elkaar nog een keer tegen en dan zie ik dat je op afstand tegen je vriendjes zegt dat ik een gestoord wijf ben. Meer zal het niet zijn.'

'Als jij het zegt.'

'Ik zeg het.'

Ze loopt naar hem toe en gaat bij hem op het bed zitten. 'Zeg jij eens wat.'

'Wat moet ik zeggen?'

'Hoe was het voor jou?'

'Lekker.'

'Hoe lekker? Wat voor cijfer krijg ik? Of nee, cijfers. Meervoud. Ik bedoel, ik word beoordeeld op mijn uiterlijk, ten eerste, maar natuurlijk ook op hoe ik me gedraag in bed. Of ik je wel voldoende opvreet, maar ook weer niet te veel. Zou je me aanraden aan een van je vriendjes?'

'Nee.'

'Fijn.'

'Maar dat is omdat ik niet zou willen dat een van mijn vriendjes hier komt.'

Een korte stilte. Verbazing. Ze veert op. 'Wow. Je zegt iets aardigs, geloof ik. Iets liefs. Dat wil je niet? Je wilt niet dat je vriendjes hier bij mij zijn?'

'Nee.'

'Waarom niet?'

'Ik zou jaloers zijn.'

Zij lacht. 'Je slaat door.'

'Helemaal niet. Ik zeg gewoon wat ik voel.'

'Sodemieter op.'

'Ik heb nog wijn.'

'We kennen elkaar helemaal niet.'

'Toch zou ik jaloers zijn.'

'Want je bent gewoon jaloers op elke man die met een vrouw naar bed gaat?'

'Zo ongeveer ja. Nee, onzin. Ik vind jou leuk. Nu en hier. Ik vind je lekker. En eigenlijk ook wel lief, ondanks die ontzettende grote bek van je. En al die machoppraat.'

'Machoppraat?'

'Je mag mij dan een matige minnaar vinden, ik vind jou nogal prettig eigenlijk. Je maakt een mooie combinatie van tederheid en lust.'

Die mededeling en zijn rust brengen haar duidelijk in de war. Ze kijkt even naar hem, staat dan op en loopt terug naar het bankje aan het voeteneind. Ze neemt afstand. 'Wat een gelul.'

'Ik heb het wel als intiem ervaren allemaal.'

'Intiem?'

'Intiem ja.'

'Weet jij wat dat is dan? Wat is intiem?'

'Wat wij hadden. Hebben.'

Even stil. Ze kijkt hem aan. 'Ben je nou alweer geil?'

'Wie zegt dat?'

'Mannen praten alleen over intimiteit als ze geil zijn.'

Hij kijkt naar haar en schudt zijn hoofd. 'Wat heb jij allemaal meegemaakt in je leven?'

'O god, daar is-ie weer.'

'De psychiater.'

'Ja.'

'Het was maar een vraag.'

'Ik heb niks bijzonders meegemaakt. Ik bedoel, geen verkrachtingen of incest of zo. Ik heb mannen meegemaakt. Vrouwen ook trouwens. En ik weet dat ze geen haar beter zijn. Maar anders. Mannen zijn alleen geïnteresseerd in intimiteit als ze geil zijn. Dat is wat ik weet.'

'Dat is jouw conclusie.'

'Wil je die tegenspreken?'

'Ja.'

Ze kijkt naar hem, staat weer op, loopt naar hem toe, gaat bij hem zitten, steekt haar hand onder het dekbed en begint hem te strelen. Dat duurt even. 'Kijk eens aan.' Ze kijkt voldaan.

'Het een heeft niks met het ander te maken.'

Nu lacht zij hardop. Ze kijken elkaar aan. Ze wrijft door. 'Wat denk je? Ga je douchen en weg of doen we het nog een keer?'

'We doen het nog een keer,' stelt hij voor. 'Ik verdien een tweede kans. En jij ook.'

Ze lacht even en schuift naar hem toe. 'Vooruit dan maar.' Dan kruipt ze op hem. 'Blijf jij maar op je rug liggen. Laat het maar even aan mammie over. Lijkt me beter.'

'Ja mammie.'

Ze buigt zich naar hem toe en begint hem te kussen.

Het meisje wordt op dat moment thuis afgezet door een taxi. In een buitenwijk van de stad. Midden in de nacht. Ze rekt af en loopt een hoog grauw en oud flatgebouw binnen. Ze ziet er nog fris uit, vol energie. Opgewekt ook. Het is echt een mooi meisje en ze kan het leven, haar leven, duidelijk goed aan.

Verder lezen?

Benieuwd naar het hele verhaal en wil je verder lezen?

KLIK DAN OP DE ONDERSTAANDE LINK

<https://uitgeverijvogelvrij.nl/boek/?id=intimiteit>

Over Uitgeverij Vogelvrij

Uitgeverij Vogelvrij publiceert boeken met de lengte en de amusementswaarde van speelfilms.

Let op: digitale edities zijn veel milieuvriendelijker en veel goedkoper dan papieren versies.

Op onze website kost elk e-boek maar 4 euro. En voor 25 euro heb je er zelfs 12. Het voordeel van e-boeken is dat je ze kunt lezen op een e-reader, maar ook op een smartphone, een laptop of een tablet. Nog afgezien van de enorme aanslag die papieren boeken doen op het milieu — en op verhuizers en erfgenamen — heeft digitaal lezen naast de gunstige prijs nog veel meer voordelen: je kunt lezen in het donker, je hoeft geen zware boeken mee te slepen, je kunt gemakkelijk passages of namen opzoeken en je kunt de letters groter of kleiner maken.

Het doel van Uitgeverij Vogelvrij is ‘lezen’ een ander imago te geven en het geschreven verhaal toegankelijker te maken voor de consument van nu, die meer op beelden is gericht. Uitgeverij Vogelvrij zet niet de schrijver maar de lezer centraal. Elke maand verschijnt er minstens één nieuw boek. Soms vermakelijk, soms romantisch, soms controversieel, maar altijd entertaining.

Meer informatie over onze boeken vind je op:

<https://uitgeverijvogelvrij.nl>

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ